

нелюби и непочитує, свой духъ и характеръ пренебрегава, тай ние могуће, да може прави отечестволюбацъ быти. Манъ мора дакле већемъ и узвишенијемъ т. ј. отечестволюбив народолюбију подлећи. Потоци и рѣке уливају се у море: и поедине државе, предѣли, племена и нарѣчия нека се у Народъ уливају. Сви Славяни имају само једно отечество. Немачке насељбине живе у Америки и у Руссии; Енглези у Индіи, Аустралији и свима другимъ частима света, но зато се опетъ тврдо држе свога народа и књижевности. У Америки и маде више немачки дружства. Кадъ је пређе Мариландско дружство (по гласу Обшти Но- вина) у Балтиморе свой годишни празникъ светковало, напияле су се явно здравице: За немачки сајзъ у Европи! — Хермана . . . Блихера . . . Телла! за немачки језикъ и књижевство! . . . Клопштока . . . Лесинга . . . Хердера . . . Виланда . . . Шилера . . . Гете . . . и. м. друге.

§. 10.

Да и већа славянска племена и умишљено или дѣйствително лепша и разпространития нарѣчия узрока имају у ову Узаймностъ ступити.

Не само свесть самосталногъ отечества него и помисао на аритметични број и политичну већину или на дѣйствителну или уобра-